

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

เมืองหลวง กรุงบูดาเปสต์ (ประชากรประมาณ 2 ล้านคน)

ที่ตั้ง บริเวณที่ราบคาร์เปเทียนในยุโรปกลางไม่มีทางออกทะเล ทิศเหนือติดกับสโลวาเกียและยูเครน
ทิศใต้ติดกับโครเอเชียและเซอร์เบียและมอนเตเนโกร ทิศตะวันออกติดกับโรมาเนีย

ทิศตะวันตกติดกับออสเตรียและสโลวีเนีย

พื้นที่ 93,030 ตารางกิโลเมตร

ภูมิอากาศ มีฤดูหนาวที่ชื้น ฤดูร้อนที่อบอุ่น อุณหภูมิโดยเฉลี่ยในฤดูหนาว 0 ถึง -15 องศาเซลเซียส

ฤดูร้อน 27 - 35 องศาเซลเซียส

1.2 ประชากร 9,939 ล้านคน

ประชากรในวัยทำงาน 4.2 ล้านคน ภาคอุตสาหกรรมและการค้า 42.2% ภาคบริการ 33%

ภาคเกษตร 6.8% ภาครัฐ 18%

ศาสนา โรมันคาทอลิก 51.9 % คาลวินิสต์ 15.9 % ลูเธอแรน 3%

ภาษา ฮังการี (Magyar) 93.6 % อื่นๆ 6.4 %

1.3 ข้อมูลการเมืองการปกครอง

□ **รูปแบบการปกครอง** ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา ซึ่งเป็นระบบสภาเดียวโดยมีประธานาธิบดีซึ่งมาจากการเลือกตั้ง ทำหน้าที่เป็นประมุขของประเทศอยู่ในตำแหน่งวาระละ 5 ปีดำรงตำแหน่งได้เพียง 2 วาระและมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาลซึ่งมีอำนาจในการบริหารงานแผ่นดิน

□ **ระบบรัฐสภาของฮังการี** รัฐสภาฮังการีเป็นระบบสภาเดียว มีสมาชิก 386 คนมาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีวาระการทำงาน 4 ปี การเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดมีขึ้นเมื่อวันที่ 11 และ 25 เมษายน พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010)

□ **รัฐบาลปัจจุบัน** รัฐบาลพรรคอนุรักษนิยม พรรคฟิเดสซ์ (Fidesz-KNDP)

□ **ผู้นำสำคัญทางการเมือง** ประธานาธิบดี นาย János Áder (รับตำแหน่ง 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 /ค.ศ. 2012 เลือกตั้งเมื่อ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2555/ ค.ศ 2012)

นายกรัฐมนตรี นาย Viktor Orbán (ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 /ค.ศ. 2010)

รัฐมนตรีว่าการ Ministry for National Economy นาย Mihály Varga (รับตำแหน่งเมื่อปี พ.ศ. 2556/ ค.ศ. 2013)

1.4 นโยบายการเมืองการปกครอง

1) ฮังการีเป็นประเทศแรกๆที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบอบประชาธิปไตยอย่างค่อยเป็นค่อยไป และราบรื่นที่สุดในกลุ่มประเทศภายใต้สหภาพโซเวียต ในช่วงปีพ.ศ. 2523 (ค.ศ. 1980) ฮังการีเริ่มนโยบายต่างประเทศที่หันไปทำการค้ากับตะวันตกมากขึ้น และเมื่อกองทัพโซเวียตถอนกำลังออกจากฮังการีในปีพ.ศ. 2533 (ค.ศ. 1990) ฮังการีจึงเปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา

2) ฮังการีมีการปกครองแบบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาลซึ่งมีอำนาจในการบริหารงานแผ่นดิน สำหรับรัฐสภาฮังการีเป็นระบบสภาเดียว มีสมาชิก 386 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง มีวาระการทำงาน 4 ปี

3) นับตั้งแต่ฮังการีเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตยได้จัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปแล้ว 6 ครั้ง โดยการเลือกตั้งครั้งล่าสุดมีขึ้นเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) พรรคฟิเดสซ์ (Fidesz-KNDP) ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านสายอนุรักษนิยมชนะการเลือกตั้ง 52.77% ทำให้นาย Viktor Orbán ขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี

4) เนื่องจากสถานะทางการเงินของฮังการีในสมัยรัฐบาลของนาย Viktor Orbán อยู่ในสภาวะการขาดดุลการคลัง รัฐบาลจึงมีนโยบายปรับโครงสร้างภาษีเพื่อลดการขาดดุลงบประมาณ รัฐบาลขานรับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกลไกการตรวจสอบและถ่วงดุลของระบบทางการเมืองและให้อำนาจแก่รัฐบาลในการควบคุมนโยบายทางการเงินของธนาคารแห่งชาติฮังการีมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญนี้ส่งผลให้เกิดการประท้วงของประชาชนและการชะลอการเจรจาการสนับสนุนทางการเงินของกองทุนเงินระหว่างประเทศและสหภาพยุโรป

5) ในปี พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) ฮังการีมีแผน Five Point Ethnic Plan เพื่อช่วยเหลือชนกลุ่มน้อยฮังการีที่อยู่นอกประเทศ ซึ่งปัจจุบันบรรจุเป็นนโยบายแห่งชาติ ได้แก่

- (1) การให้ multiple-entry visas เพื่อปลูกฝังวัฒนธรรม ภาษา และความเป็นชาติฮังการี
- (2) การปรับขั้นตอนการเข้าเมืองให้ง่ายขึ้น
- (3) การสนับสนุนให้ชนกลุ่มน้อยมีการปกครองตนเองในดินแดนที่เคยเป็นของฮังการีมาก่อน

(4) การให้ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจแก่ดินแดนที่เคยเป็นของฮังการีมาก่อนโดยใช้งบประมาณ 1 พันล้านฟรินท์ หรือประมาณ 4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

(5) การออกหนังสือเดินทางที่เป็นไปตามระเบียบของสหภาพยุโรป (EU-conforming passports) ให้กับชนกลุ่มน้อยที่มีเชื้อสายฮังการี อนึ่ง เรื่องชนกลุ่มน้อยเป็นส่วนสำคัญในนโยบายของรัฐบาลฮังการีเป็นประเด็นที่มีความอ่อนไหว เนื่องจากฮังการีได้สูญเสียดินแดนภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ทำให้มีชาวฮังการีอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านเป็นจำนวนมาก สำหรับชนกลุ่มน้อยภายในประเทศนั้น ส่วนใหญ่ประกอบด้วย ชาวฮิปซี ชาวเยอรมัน และชาวยิว ซึ่งรัฐบาลระมัดระวังในการดำเนินการ หลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติ ให้สิทธิในการนับถือศาสนา การใช้ภาษาของกลุ่ม รวมทั้งการจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษานั้นๆ ฮังการีชื่นชมการดำเนินการเพื่อความสมานฉันท์ในภาคใต้ของรัฐบาลไทย ซึ่งเมื่อครั้งที่ไทยประกาศนโยบายเรื่องภาคใต้นั้น เอกอัครราชทูตฮังการีฯ ได้รายงานไปยังรัฐบาลว่าเป็นนโยบายที่มีแนวทางเดียวกันกับของฮังการี

1.5 นโยบายต่างประเทศ

รัฐบาลฮังการีมีนโยบายในการปฏิรูประบบการเมืองและเศรษฐกิจภายในประเทศบนพื้นฐานที่สอดคล้องและควบคู่ไปกับระบบความสัมพันธ์กับต่างประเทศและประเทศพันธมิตร โดยวางกรอบของความสำเร็จ ดังนี้

- 1) ความเป็นประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา
- 2) เศรษฐกิจในระบบตลาดเสรี
- 3) การเข้าร่วมสมาชิกภาพของสหภาพยุโรปและองค์การสนธิสัญญาแอตแลนติกเหนือ (NATO)
- 4) ปัญหาของผู้พลัดถิ่นเชื้อสายฮังการี ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนของประเทศเพื่อนบ้านให้ได้รับสถานะรวมอยู่ในกลุ่มที่มีสิทธิใช้เขตแดนร่วมของ EU แทนที่จะถูกแบ่งแยกให้เป็นเอกเทศ

5) สนับสนุนนโยบายการขยายสมาชิกภาพของสหภาพยุโรป โดยเล็งเห็นจากประสบการณ์ภายหลังการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของตนว่า การขยายสมาชิกภาพเป็นสิ่งสรสร้างการเปลี่ยนแปลงในทางที่เป็นคุณประโยชน์ต่อประเทศยุโรปตะวันตกและตะวันออก รัฐบาลฮังการีหวังว่าจะมีประเทศสมาชิกใหม่เพิ่มขึ้นในระยะเวลาอันใกล้ เช่น ประเทศในกลุ่มบอลข่านตะวันตกซึ่งเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญต่อนโยบายต่างประเทศ และความมั่นคงของยุโรป

6) นโยบายเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับภูมิภาคตะวันออกไกล หลังจากฮังการีเข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป และองค์การ NATO และมีระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มั่นคงแล้ว นโยบายต่างประเทศในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายใหม่ คือ Looking East โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและขยายความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย ทั้งด้านเศรษฐกิจและการเมือง ฮังการีให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศจีนและญี่ปุ่น โดยพิจารณาจากเหตุผลด้านสถานะของประเทศทั้งสองในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและในระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงปริมาณการค้าทวิภาคี และการลงทุนในต่างประเทศ และมีเป้าหมายที่จะดำเนินการในทุกวิถีทางเพื่อขยายช่องทางและมูลค่าการค้าระหว่างฮังการีและประเทศทั้งสองให้มากขึ้น

1.6 การเข้าเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ

องค์การระหว่างประเทศที่ฮังการีเป็นสมาชิก ดังนี้

Australia Group, BIS, CEI, CERN, EAPC, EBRD, EIB, ESA (cooperating state), EU (เข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป เมื่อ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 2547/2004), FAO, G- 9, IAEA, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IEA, IFC, IFRCs, ILO, IMF, IMO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITS0, ITU, ITUC, MIGA, MINURSO, NAM (guest), NATO, NEA, NSG, OAS (observer), OECD, OIF (observer), OPCW, OSCE, PCA, SECI, UN, UNCTAD, UNESCO, UNFICYP, UNHCR, UNIDO, UNOMIG, UNWTO, UPU, WCL, WCO, WEU (associate), WFTU, WHO, WIPO,WTO,

*รายละเอียดตั้งเอกสารแนบ

1.7 การจัดทำข้อตกลงทางการค้า

การจัดทำข้อตกลงทางการค้าทั้งในระดับทวิภาคีและภูมิภาคของอังกฤษจะเจรจายกเว้นได้สหภาพยุโรป ได้แก่

- 1) การจัดทำเขตการค้าเสรี
 - 2) ข้อตกลงพิเศษด้านศุลกากรระหว่างสหภาพยุโรปกับออสเตรเลีย แคนาดา สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้
 - 3) ข้อตกลงร่วมระหว่างสหภาพยุโรปกับ European Free Trade Association ได้แก่ ไอซ์แลนด์ นอร์เวย์ ลิกเตนสไตน์ และสวิตเซอร์แลนด์
 - 4) ข้อตกลงกับกลุ่มประเทศเมดิเตอร์เรเนียน ได้แก่ ตุรกี อิสราเอล จอร์แดน โมร็อกโค ปาเลสไตน์ ติมูร์เซีย อียิปต์ เลบานอน และซีเรีย
 - 5) ข้อตกลงให้สิทธิพิเศษด้านภาษีแก่กลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาต่ำในเขต ACP (Africa, Caribbean, Pacific)
- แหล่งข้อมูล : <http://www.europa.eu>

2.เศรษฐกิจของอังกฤษ (ในปีพ.ศ. 2555/2012)

2.1 ภาพรวม

1) ประเทศอังกฤษมีพื้นที่ทั้งหมด 93,030 ตารางกิโลเมตร แบ่งพื้นที่สำหรับเกษตรกรรมร้อยละ 70 ของพื้นที่ทั้งหมด (ประมาณ 65,121 ตร.กม.) และพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 18 ของพื้นที่ทั้งหมด (ประมาณ 16,745 ตร.กม.) ทรัพยากรทางธรรมชาติภายในประเทศได้แก่ หินบ็อกไซต์ ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติและปุ๋ย และอังกฤษยังเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรหรือสินค้าขั้นปฐมภูมิที่สำคัญที่ส่งออกไปสู่ประเทศในสหภาพยุโรป เช่น เนื้อไก่ ข้าวสาลี ข้าวโพด เป็นต้น รายได้หลักในระบบเศรษฐกิจของประเทศมาจากการส่งออกและการท่องเที่ยวและเป็นประเทศที่นักลงทุนจากต่างประเทศให้ความสนใจที่จะมาลงทุนในอังกฤษ เนื่องจากแรงงานในประเทศอังกฤษมีค่าแรงถูกกว่าเมื่อเทียบกับประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปอื่นๆ

2) อังกฤษเป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจที่เสรีและก้าวหน้าที่สุดประเทศหนึ่งในกลุ่มประเทศอดีตคอมมิวนิสต์ โดยการแปรรูปรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ดำเนินการเสร็จสิ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540 (ค.ศ.1997) ได้รับการจัดอันดับทางเศรษฐกิจที่ดี และมีการเข้าถึงแหล่งเงินทุนระหว่างประเทศได้ง่าย นอกจากนี้ อังกฤษยังเป็นแหล่งลงทุนของต่างประเทศที่สำคัญในภูมิภาคยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก

3) ในปีพ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) อังกฤษประสบปัญหาการขาดดุลงบประมาณที่สูงมากอยู่ที่ร้อยละ 5.7 ของการขาดดุลงบประมาณ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากรายจ่ายที่มาจากกองทุนสุขภาพและกองทุนบำเหน็จบำนาญตลอดจนการแบกรับหนี้สินของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งนักวิชาการและภาคเอกชนเห็นว่ารัฐบาลอังกฤษน่าจะพยายามหาทางลดรายจ่ายในส่วนนี้ โดยเมื่อวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) ได้มีการลงประชามติเกี่ยวกับแผนการปฏิรูประบบสาธารณสุขและค่าธรรมเนียมการศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล ผลปรากฏว่า ชาวอังกฤษเรียนไม่ยอมรับแผนการปฏิรูปดังกล่าว ช่วงปลายปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) อังกฤษได้รับผลกระทบจากปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจสหรัฐฯซึ่งก่อให้เกิดหนี้เสีย รัฐบาลจึงจำเป็นต้องรับความช่วยเหลือจากกองทุนเงินระหว่างประเทศและธนาคารโลกเป็นเงินกว่า 20 พันล้านยูโร การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกส่งผลให้เศรษฐกิจอังกฤษชะลอตัวลงร้อยละ 6.8 ในปีถัดมา รัฐบาลสมัยปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนนโยบายการคลังโดยเรียกเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมเพิ่มจากสถาบันทางการเงิน พลังงานและโทรคมนาคม และธุรกิจค้าปลีก การเข้าไปควบคุมนโยบายทางการเงินของรัฐบาลนี้ส่งผลให้เกิดการประท้วงของประชาชนและชะลอการสนับสนุนทางการเงินของกองทุนเงิน ระหว่างประเทศและสหภาพยุโรป ซึ่งต่อมามีการปฏิเสธข้อเสนอการให้ความช่วยเหลือทางการเงินดังกล่าว โดยอังกฤษได้ดำเนินมาตรการด้านงบประมาณที่เข้มงวดเป็น

ระยะเวลา 3 ปี จนกระทั่งในปีพ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013) อังกฤษประสบผลสำเร็จในการลดการขาดดุลงบประมาณได้ต่ำกว่าร้อยละ 3

2.2 ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ (ในปีพ.ศ. 2555/2012)

สกุลเงิน Forint (โพรินท์)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) 126.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเจริญเติบโต ร้อยละ -1.7

อัตราเงินเฟ้อ ร้อยละ 5.7

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร (GDP per capita) 12,736 ดอลลาร์สหรัฐ

แหล่งข้อมูล : <http://www.dfat.gov.au/geo/>

2.3 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ (ในปีพ.ศ. 2555/2012)

เกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 4.5 ของ GDP สินค้าเกษตรกรรมที่สำคัญของอังกฤษได้แก่ ข้าวสาลี ข้าวโพด เมล็ดทานตะวัน มันฝรั่ง หัวบีท สุกร โค สัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์นม (Dairy products) จำนวนแรงงานที่อยู่ในภาคเกษตรกรรมคิดเป็นร้อยละ 7.1 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด (ประมาณ 311,761 คน)

อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 27.2 ของ GDP สินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญของอังกฤษคือ คอมพิวเตอร์ และชิ้นส่วน สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป เป็นต้น

ภาคบริการ คิดเป็นร้อยละ 68.3 ของ GDP โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว

2.4 นโยบายทางเศรษฐกิจ

1) วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) รัฐสภาอังกฤษได้เห็นชอบนโยบายเศรษฐกิจอังกฤษในระยะ 10 ปีข้างหน้า (Basic Economic Policy Principles for the Next Ten Years) โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างหลักประกันต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอังกฤษอย่างยั่งยืน และเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการในการแข่งขันระหว่างประเทศ ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

(1) พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่อง

(2) ปฏิบัติตามสนธิสัญญา Maastricht ในเรื่องการเริ่มใช้เงินสกุลยูโรในปี 2553 (ค.ศ. 2010)

(3) ลดความซ้ำซ้อนในระบบราชการ และใช้เหตุผลเชิงโครงสร้าง (Structural Rationalization) กับงานบริหารรัฐกิจ รัฐบาลท้องถิ่น ระบบประกันสังคม และประกันสุขภาพเพื่อให้สังคมมีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับหลักความมีเอกภาพของยุโรป

(4) เนื่องจากประเทศอังกฤษไม่มีทางออกทะเลทำให้การขนส่งระหว่างประเทศมีต้นทุนสูงจึงเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งเพื่อบรรเทาปัญหาความเสียหายเปรียบด้านดินแดน

(5) จัดระบบใหม่ด้านภาษีและการให้การอุดหนุน โดยลดระดับการจัดสรรปันส่วนจากภาครัฐ

(6) ปรับปรุงคุณภาพระบบการศึกษาของอังกฤษ โดยยึดถือหลักธรรมเนียมที่ปฏิบัติกันมาเป็นระยะเวลานานควบคู่ไปกับการปรับปรุงให้ทันสมัย เน้นสาขาการศึกษาสาธารณะ การศึกษาขั้นสูง และอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานระยะยาว

(7) กำหนดเงื่อนไขที่เหมาะสมเพื่อให้รัฐบาลท้องถิ่น วิสาหกิจ และภูมิภาคต่างๆ สามารถใช้ประโยชน์เรื่องความช่วยเหลือด้านโครงสร้างซึ่งสหภาพยุโรปเป็นผู้จัดหาให้ได้อย่างเต็มที่

(8) สร้างมาตรการดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ รวมทั้งให้หลักประกันเรื่องสิ่งแวดล้อมและกฎระเบียบที่เอื้อประโยชน์ต่อการลงทุนดังกล่าว สนับสนุนให้อังกฤษพัฒนาไปเป็นศูนย์กลางของยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก

(9) สนับสนุนให้บริษัทภายในประเทศมุ่งสู่ความเป็นสากล พัฒนาตลาดเงินและตลาดทุน รัฐให้การสนับสนุนตามมาตรการสากลเพื่อพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ รวมถึงพัฒนาภาคการบริการ อาทิ ท่องเที่ยว IT Logistics

(10) ให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อการสร้างงานและจ้างงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างการจ้างงานที่รับเงินทุนจากภาครัฐ ตลอดจนเพิ่มอัตราการจ้างงานร้อยละ 7 ภายในระยะเวลา 10 ปี

(11) สร้างแรงจูงใจด้านการวิจัย พัฒนา และนวัตกรรม (อาทิ เพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาเป็น 2 เท่าในระยะเวลา 10 ปี ตลอดจนส่งเสริมการใช้และจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ) โดยตั้งภาคเอกชนเข้าร่วมด้วย

(12) ปฏิบัติตามนโยบายของสหภาพยุโรป เพื่อเป็นการรับรองผลประโยชน์ของฮังการี รวมทั้งใช้โอกาสจากตลาดที่เป็นหนึ่งเดียวกันของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป

2) ปีพ.ศ. 2554 (ค.ศ. 2011) รัฐบาลของนาย Viktor Orbán มีนโยบายทางเศรษฐกิจในภาพรวมคือเร่งการบริโภคภายในประเทศ โดยปรับลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับ SMEs และการเปลี่ยนระบบการจัดเก็บเงินบำนาญลูกจ้างให้มาอยู่กับระบบของรัฐที่เดียว การลดการขาดดุลงบประมาณ และการสำรองอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในระดับสูง โดยมีกรอบนโยบายสำคัญดังนี้

(1) รักษาสมดุลงบประมาณ (ผลคือรัฐบาลประสบผลสำเร็จในการลดการขาดดุลได้ต่ำกว่าร้อยละ 3 ของ GDP ในปี พ.ศ. 2556)

(2) ลดระดับหนี้สาธารณะ

(3) สนับสนุนธุรกิจ SME โดยใช้มาตรการทางภาษี (แบบอัตราเดียวร้อยละ 16 ลดอัตราภาษีเงินได้ภาษีธุรกิจ ฯลฯ)

(4) แผนเศรษฐกิจใหม่ Széchenyi Plan เป้าหมายของแผนคือทำให้สามารถฟื้นตัวจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของประเทศและการเข้าถึงกองทุนสหภาพยุโรปได้ง่ายและรวดเร็วประกอบด้วย 7 โครงการ คือ การรักษาศักยภาพของอุตสาหกรรม การพัฒนา Green economy ถิ่นที่อยู่อาศัยของประชากร การพัฒนาและสนับสนุนธุรกิจ การสนับสนุนนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์ และระบบขนส่งเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ

(5) กลยุทธ์การค้าระหว่างประเทศ คือการรักษาตลาดส่งออกหลัก (เยอรมนีและประเทศใกล้เคียง) และขยายการค้าและการลงทุนสู่ตลาดใหม่ที่มีศักยภาพการเติบโตสูง (บราซิล ยุโรปตะวันออก และเอเชียตะวันออก)

2.5 การค้าระหว่างประเทศของฮังการี (ในปีพ.ศ. 2555/2012)

การค้าระหว่างประเทศของฮังการี ในปีพ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) มีมูลค่ารวม 1.67 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยการส่งออกมีมูลค่า 8.7 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และการนำเข้ามีมูลค่า 7.9 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้ามูลค่า 2.1 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เครื่องจักรมูลค่า 1.6 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ยานบกนอกจากรถที่เดินบนรางรถไฟหรือรางรถรางมูลค่า 8.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ผลิตภัณฑ์ยางมูลค่า 3.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ประเทศส่งออกที่สำคัญ คือ เยอรมนีมูลค่า 2.1 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โรมาเนียมูลค่า 5.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สโลวาเกียมูลค่า 5.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ออสเตรียมูลค่า 5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อิตาลีมูลค่า 4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้ามูลค่า 1.8 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เครื่องจักรมูลค่า 1.1 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ น้ำมันเชื้อเพลิงมูลค่า 1 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ยานบกนอกจากรถที่เดินบนรางรถไฟหรือรางรถรางมูลค่า 5.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ พลาสติกมูลค่า 3.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ประเทศนำเข้าที่สำคัญ คือ เยอรมันมูลค่า 1.9 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รัสเซียมูลค่า 6.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จีนมูลค่า 5.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ออสเตรเลียมูลค่า 5.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สโลวาเกียมูลค่า 4.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

แหล่งข้อมูล : <http://stat.wto.org>

3. มาตรการทางภาษีและมาตรการที่มีใช้ภาษี

3.1 มาตรการทางภาษี

ในฐานะที่เป็นสมาชิกสหภาพยุโรป อังกฤษใช้อัตราภาษีเช่นเดียวกับสหภาพยุโรป ปัจจุบัน อัตราภาษีเฉลี่ยที่สหภาพยุโรปเรียกเก็บอยู่ระหว่างร้อยละ 0 - 209.9

สินค้าอุตสาหกรรม โดยเฉลี่ยอัตราภาษีที่ผูกพัน (Bound tariff rate) สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมอยู่ที่ร้อยละ 3.9 ยกเว้นสินค้าบางประเภทที่ยังมีอัตราภาษีสูง เช่น รถบรรทุก (Truck) ร้อยละ 22 รถยนต์นั่งส่วนบุคคล (Passenger car) ร้อยละ 10 เครื่องใช้ไฟฟ้า ร้อยละ 14 และสิ่งทอ ร้อยละ 12

สินค้าเกษตร อัตราภาษีเฉลี่ยร้อยละ 15 คิดเป็นสามเท่าของอัตราภาษีเฉลี่ยโดยรวม simple average MFN คือร้อยละ 5.4 สินค้าที่มีภาษีสูง ได้แก่ เนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์เนย นม ธัญพืชแปรรูป และไม้แปรรูป ผักและผลไม้แปรรูป

โครงสร้างอัตราภาษี (Structure of the EC MFN Tariff)

หน่วย: ร้อยละ

	2006	2008	Uruguay Round
1. Bound tariff lines (% of all tariff lines)	100.0	100.0	100.0
2. Duty-free tariff lines (% of all tariff lines)	26.0	25.3	25.2
3. Non-ad valorem tariffs (% of all tariff lines)	10.0	10.1	10.0
4. Tariff quotas (% of all tariff lines)	3.4	4.8	3.4
5. Non-ad valorem tariff w/ no AVEs (% of all tariff lines)	2.1	2.7	2.1
6. Simple average tariff rate	6.9	6.7	7.0
Agricultural products (WTO definition)	18.6	17.9	18.6
Non-agricultural products (WTO definition)	4.0	4.1	4.1
Agriculture, hunting, forestry, fishing	10.9	9.3	11.2
Mining and quarrying	0.3	0.2	0.3
Manufacturing	6.8	6.7	6.9
7. Overall standard deviation of applied rates	14.0	14.1	14.0
8. "Nuisance" applied rates (% of all tariff lines)	9.4	9.6	9.4

อัตราภาษีสินค้าของสหภาพยุโรป

หน่วย: ร้อยละ

รายการกลุ่มสินค้า	อัตราภาษี	รายการกลุ่มสินค้า	อัตราภาษี
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์	26.7	สินแร่ และเหล็ก	2.0
ผลิตภัณฑ์นม	56.9	สินค้าปิโตรเคมี	2.0
ผัก และผลไม้	10.7	เคมีภัณฑ์	4.6
กาแฟ และชา	6.5	ไม้ และกระดาษ	0.9
ธัญพืช	29.1	สิ่งทอ	6.5
พืชน้ำมัน	5.8	เสื้อผ้า	11.5
น้ำตาล และขนมหวาน	32.6	เครื่องหนัง และรองเท้า	4.2
เครื่องดื่ม และยาสูบ	23.2	เครื่องจักรกล	1.7
ฝ้าย	0.0	เครื่องจักรอิเล็กทรอนิกส์	2.4
สินค้าเกษตรอื่นๆ	5.1	เครื่องมือสำหรับการขนส่ง	4.1
ปลา และผลิตภัณฑ์	11.2	สินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ	2.5

โดยในบางกรณี ภาษีนอกโควต้าสูงมากจนไม่ก่อให้เกิดการค้า (Prohibitive level) เช่น น้ำตาลซึ่งเป็นสินค้าภายใต้ระบบโควต้าภาษี

นอกจากนี้ สหภาพยุโรปยังใช้นโยบายเกษตรร่วม Common Agricultural Policy (CAP) ซึ่งมีผลต่อการค้าสินค้าเกษตรของโลก เนื่องจากการให้การอุดหนุนการผลิต และการอุดหนุนการส่งออกทำให้ราคาสินค้าหลายประเภทภายในสหภาพยุโรปต่ำกว่าราคาตลาด

3.2 มาตรการที่มีใช้ภาษี

มาตรการที่มีใช้ภาษีของสหภาพยุโรปนับเป็นมาตรการสำคัญและเป็นประเด็นที่จะต้องติดตามอย่างใกล้ชิด เนื่องจากมีได้กำหนดเป็นอัตราตายตัว แต่อาศัยมาตรการตรวจสอบ การเปิดเผยข้อมูล หรือระเบียบบางอย่างที่ต้องผ่านการขออนุญาตจากสหภาพยุโรป มาตรการทางการค้าที่มีใช้ภาษีส่วนใหญ่แล้ว มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ 1. คัดกรองด้านสุขอนามัย คน พืช สัตว์ (Health Concern) 2. คัดกรองสิ่งแวดล้อม (Environment Concern) 3. คัดกรองแรงงาน (Labor Concern)

มาตรการที่มีใช้ภาษีที่สหภาพยุโรปบังคับใช้กับประเทศไทย

1. การใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (AD/ CVD): ปัจจุบัน สหภาพยุโรปเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (AD/ CVD) กับสินค้าไทย 6 รายการ ได้แก่ 1) สินค้าข้อต่อท่อเหล็ก 2) สินค้าท่อเหล็กชนิด Welded Tubes 3) สินค้าคูมาริน 4) สินค้า Ring Binders Mechanism 5) สินค้าผ้าทอทำด้วยใยแก้ว (Open mesh fabrics of glass fibres) 6) สินค้าเกลียวข้อต่อท่อเหล็กหล่ออบเหนียว (Threaded Tube or Pipe Cast Fittings of Malleable Cast Iron) และอยู่ระหว่างการทบทวนการใช้มาตรการคือ สินค้าข้าวโพดหวานกระป๋อง

2. มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary measures) โดยมีสินค้าในกลุ่มเกษตรกรรมและอาหาร เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ปลา ไก่ กุ้ง เป็นต้นที่มีข้อกำหนดห้ามใช้ส่วนผสมหรือเคมีบางอย่างในการผลิต เพื่อป้องกันการมีสารตกค้างเกินระดับที่ปลอดภัย ทำให้ผู้นำเข้าจะต้องตรวจสอบว่าคุณภาพ ขนาด น้ำหนัก หีบห่อ หรือ ฉลากสินค้า เป็นไปตามกำหนดหรือไม่

นอกเหนือจากการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยพืชที่กำหนดเป็นระเบียบแล้ว สหภาพยุโรปยังสามารถประกาศ ห้าม หรือลดการนำเข้าสินค้าบางชนิดได้เป็นการชั่วคราว หากพบว่าจะเป็นการอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนยุโรป

3. มาตรการกฎระเบียบสินค้าอุตสาหกรรม (TBT): กฎระเบียบทางมาตรฐานและเทคนิคของสหภาพยุโรปกับประเทศสมาชิกยังไม่กลมกลืนกันอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ สินค้าที่วางขายในตลาดของประเทศสมาชิกจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศสมาชิกและกฎหมายของสหภาพยุโรป ความสอดคล้องกับกฎระเบียบถูกสร้างขึ้นโดย Conformity Assessment Procedure ทั้งนี้ กฎระเบียบสินค้าในระดับสหภาพยุโรปมีสองประเภท คือ กฎระเบียบที่กำหนดรายละเอียดข้อกำหนดทางเทคนิคโดยเฉพาะเจาะจง (old approach directives) และ กฎระเบียบที่กำหนดข้อกำหนดที่จำเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ด้านสุขอนามัย ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม (new approach directives)

กฎระเบียบมาตรฐานทางเทคนิคสินค้าอุตสาหกรรมของสหภาพยุโรปที่สำคัญ ได้แก่

(1) โร (Directive on Restriction of the Use of Certain Hazardous Substance: RoHs) คือระเบียบว่าด้วยการจำกัดการใช้สารที่เป็นอันตรายบางประเภทในผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของสหภาพยุโรป (Directive on Restriction of the Use of Certain Hazardous Substance: RoHs) สารอันตรายที่ถูกห้ามโดยระเบียบนี้มีทั้งหมด 6 ชนิด ได้แก่ ตะกั่ว, ปรอท, แคดเมียม, ฮาซาวาเรนทร์ โครเมียม (Hexavalent Chromium), โพลีโบมีเนต ไบฟีลีน (Polybrominated Biphenyls: PBB) และ โพลีโบมีเนต ไบฟีลีน ไอเทอร์ (Polybrominated Biphenyls Ether: PBDE) สหภาพยุโรปห้ามใช้สารเหล่านี้ในผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตหรือส่งมาขายในสหภาพยุโรป

ระเบียบนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภายุโรปและประกาศบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2549 (ค.ศ. 2006)

(2) วี หรือ ดับเบิลยูทริปเปิ้ลอี หมายถึง ระเบียบว่าด้วยการจัดการเศษซากผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ หรือ ระเบียบ วี (Directive on Waste Electrical and Electronic Equipment: WEEE) ของสหภาพยุโรป

สหภาพยุโรปกำหนดระเบียบ วี ขึ้นเพื่อวางมาตรการในการป้องกันการเพิ่มปริมาณของซากผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (WEEE) และการใช้ซ้ำ (reuse) และการหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ (recycle) โดยผ่านระบบการรับคืน (return) และส่งเสริมการนำชิ้นส่วน/วัสดุกลับคืน (recovery) และการจัดเก็บรวบรวม (collection) ของผู้ผลิต และเพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการกำจัดซาก ระเบียบวี (WEEE) นี้พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักความรับผิดชอบของผู้ผลิต (the principle of producer responsibility) โดยสหภาพยุโรปใช้กลไกตลาดเป็นเครื่องมือในการบังคับให้ผู้ผลิตหากกลยุทธ์ในการจัดการกับซากผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคทิ้ง ที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าที่สุด และกำหนดให้ผู้ผลิตต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการทั้งหมด

ระเบียบนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภายุโรปและประกาศบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546 /ค.ศ. 2003 ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปได้แปรระเบียบ วี นี้เป็นกฎหมายเพื่อบังคับใช้ภายในประเทศ (กฎหมายระดับชาติ) ของตนแล้ว ตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2547 /ค.ศ. 2004

(3) รีช หรือ REACH (Registration Evaluation and Authorisation of Chemical products) เป็นมาตรการทางเทคนิคทางการค้าของสหภาพยุโรปที่เกี่ยวข้องกับเคมีภัณฑ์ ซึ่งบังคับใช้เป็น 2 ประเด็นหลัก ดังนี้

1. สารเคมี (Substance) จะมีระยะเวลาผ่อนผันสำหรับการจดทะเบียนภายใน 3 ปี (2550-2553) ในการผลิต/นำเข้า Carcinogenic, mutagenic, Toxic to Reproduction ที่มีปริมาณตั้งแต่ 1 ตัน/ปี/ราย และสำหรับการผลิต/นำเข้าสารเคมีอื่นๆตั้งแต่ 1000 ตัน/ปี/ราย และภายใน 6 ปี (2550-2556) สำหรับการผลิต/นำเข้า ตั้งแต่ 100 ตัน/ปี/ราย และภายใน 11 ปี (2550 – 2561) สำหรับการผลิต/นำเข้า ตั้งแต่ 1 ตัน/ปี/ราย

2. สารเคมีตกค้างในผลิตภัณฑ์ (Substance in Article) มีช่วงเวลาผ่อนผันสำหรับการจดทะเบียนภายใน 11 ปี 3 เดือน (ประมาณปี 2561) สำหรับสารเคมีตกค้างในผลิตภัณฑ์ที่ผลิต/นำเข้ามากกว่า 1 ตัน/ปี/ราย/ผลิตภัณฑ์ และตามที่ EU ได้กำหนดไว้ใน Directive 67 และสารเคมีที่ปลดปล่อยออกมาระหว่างการใช้งาน ระเบียบควบคุมเคมีภัณฑ์ (REACH) มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007)

4. IUU Fishing (Council Regulation (EC) No 1005/ 2008 of 29 September 2008 establishing a Community system to prevent, deter and eliminate illegal, unreported and unregulated fishing) คือ ระเบียบที่ออกโดยกระทรวงประมงและกิจการทางทะเล (DG MARE) คณะกรรมาธิการยุโรป เพื่อป้องกันต่อต้าน และจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันต่อต้าน และจัดการค้าสินค้าประมงทุกชนิดที่มาจากการทำประมงแบบผิดกฎหมายที่จะเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรป สารสำคัญของระเบียบฯ คือ สินค้าประมงที่จะสามารถนำเข้าและส่งออกมายังสหภาพยุโรปได้ จะต้องแนบใบรับรองการจับสัตว์น้ำ (catch certificate) กำกับมาด้วยเท่านั้น เนื่องจากจะทำให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับที่มาของสินค้าประมงที่นำเข้าไปในตลาดได้ โดยใบรับรองการจับสัตว์น้ำนี้จะออกโดยหน่วยงานรับผิดชอบ(Competent Authority¹) ของประเทศเจ้าของเรือจดทะเบียน ยืนยันว่าสินค้านี้ได้มาจากการทำประมงผิดกฎหมาย ระเบียบนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010)

5. อียูพี หรือ EuP (Directive on Eco-design Requirements for Energy-using Products) คือ "กรอบระเบียบ" (Framework directive หรือ "กฎหมายแม่") ที่สหภาพยุโรปบังคับให้ ต้องมีการปรับปรุงสมรรถนะทางสิ่งแวดล้อมของสินค้าที่ใช้พลังงานทุกประเภท (Energy-using Products) ตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) มีวัตถุประสงค์เพื่อวางกรอบในการออกข้อกำหนดการออกแบบเชิงนิเวศเศรษฐกิจ (Eco-design) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้พลังงาน (EuP) ให้เป็นในทิศทางเดียวกันทั่วสหภาพยุโรป เพื่อให้มั่นใจได้ว่า EuP เป็นผลิตภัณฑ์รักษ์สิ่งแวดล้อม (Eco-products) และก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงานและการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม และเพิ่มความมั่นคงในแหล่งพลังงานไปพร้อมกัน

ระเบียบ EuP ได้นำแนวคิดและกลไกการวางนโยบายในรูปแบบใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิผลและก่อให้เกิด Synergy ในกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมอื่นที่เกี่ยวข้องกัน เช่น ระเบียบ WEEE, RoHS ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการใช้พลังงานของเครื่องใช้ ระเบียบการติดป้ายพลังงาน (Energy Labeling Directive) เป็นต้น และใช้มาตรการ/กลไกที่เคยมีรากฐานไว้ในอดีตเป็นเครื่องมือ เช่น ระเบียบการประเมินการเป็นไปตามข้อกำหนดและกฎการติดเครื่องหมาย CE, การขึ้นทะเบียนในระบบบริหารสิ่งแวดล้อม (EMAS), ระบบฉลากสิ่งแวดล้อม (Eco-label), และการกำหนดมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน (Harmonized Standards) เป็นต้น

4. การค้าการลงทุนระหว่างไทย-อังกฤษ

4.1 การค้า

การค้ารวม การค้าของไทยกับอังกฤษในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2553-2555) มีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 538.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยในปี 2555 การค้ารวมมีมูลค่า 542.88 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากปีที่ผ่านมาเฉลี่ยร้อยละ 6.25 โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า 220.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

การส่งออก ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2553-2555) การส่งออกของไทยไปยังอังกฤษมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 371.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยในปี 2555 การส่งออกมีมูลค่า 381.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาเฉลี่ยร้อยละ 6.73

¹ ในส่วนของประเทศไทย หน่วยงานรับผิดชอบ(Competent Authority) คือกรมประมง

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ และส่วนประกอบ ก๊อ กวาล์และส่วนประกอบ หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ วงจรพิมพ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง อุปกรณ์กึ่งตัวนำทรานซิสเตอร์และไดโอด และเลนส์ เป็นต้น

การนำเข้า ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2553-2555) การนำเข้าของไทยจากฮังการีมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 167.31 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยในปี 2555 การนำเข้ามีมูลค่า 161.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากปีที่ผ่านมาเฉลี่ยร้อยละ 27.19

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ปู่ และยากำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ลวด สายเคเบิล และเคมีภัณฑ์ เป็นต้น

4.2 การลงทุน

จากสถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ปีพ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) พบว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของฮังการีในไทยเข้ามีมูลค่า 13.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 10.8 ของ GDP ขาออก 10.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 8.5 ของ GDP ส่วนการลงทุนโดยตรงของไทยในฮังการีเข้ามีมูลค่า 8.62 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขาออก -1.92 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

การลงทุนโดยรวมของฮังการีในไทยคิดเป็นมูลค่า 16.35 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งได้แก่

- 1) บริษัท MR.JANJAI INGKAVET
- 2) บริษัท BANGKOK SOLAR CO., LTD.
- 3) บริษัท CSENKI CO., LTD.
- 4) บริษัท AMADA CABLE & WIRE HARNESS (THAILAND) CO.

ส่วนมูลค่าการลงทุนโดยรวมของไทยในฮังการีคิดเป็น 16.91 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยมีบริษัท THAI PRESIDENT FOODS (HUNGARY) KFT. ลงทุนในฮังการีรายเดียว

4.3 การท่องเที่ยว

ข้อมูลจากกรมการท่องเที่ยวพบว่าปี 2555 มีนักท่องเที่ยวฮังการีเดินทางมายังไทยจำนวน 17,127 คน

5. ปัญหาและโอกาส

ปัญหา

- 1) เนื่องจากประเทศฮังการีเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรหรือสินค้าขั้นปฐมภูมิที่สำคัญของสหภาพยุโรป สินค้าส่งออกไทยจึงต้องเป็นคู่แข่งกับประเทศฮังการีโดยเฉพาะ สัตว์ปีก (ไก่) เป็นต้น
- 2) ฮังการียังอยู่ในช่วงเวลาของการฟื้นตัวจากเศรษฐกิจที่ชะลอและปัญหาด้านการขาดดุลงบประมาณ
- 3) ฮังการีใช้ภาษาท้องถิ่นในการติดต่อสื่อสารโดยทั่วไปจึงอาจเป็นข้อจำกัดของนักลงทุนต่างชาติ

โอกาส

1) การเข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปของฮังการีเมื่อปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) ได้สร้างโอกาสทางการค้าให้กับประเทศไทยมากขึ้น เนื่องจากประเทศฮังการีจะต้องปรับภาษีศุลกากรของตนมาใช้อัตราศุลกากรร่วมของ EU (Common Customs Tariff) รวมทั้งนำนโยบายเกษตรร่วมมาใช้ ทำให้กฎระเบียบทางการค้ามีความชัดเจนและโปร่งใสมากยิ่งขึ้น

2) ฮังการีเป็นประเทศที่โดดเด่นเรื่องบ่อน้ำพุร้อนและน้ำแร่ มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงอาจเป็นโอกาสดีสำหรับธุรกิจบริการจากประเทศไทยเข้าไปลงทุน โดยเฉพาะ ธุรกิจสปา ธุรกิจด้านสุขภาพ ธุรกิจฮัตมูนิและเครื่องประดับ และธุรกิจบริการอาหารไทย

3) อังกฤษมีการพัฒนาสิ่งแวดลอมทางธุรกิจที่มีแนวโน้มดีจากการวิเคราะห์ของธนาคารโลกโดยถูกจัดอยู่ในอันดับ 49 (ปีพ.ศ. 2554 / ค.ศ. 2011) และ 54 (พ.ศ. 2555 / ค.ศ. 2012) จากทั้งหมด 183 ประเทศ

6.ความร่วมมือระหว่างไทยกับอังกฤษ

กลไกความสัมพันธ์ทวิภาคี

ไทย-อังกฤษได้ลงนามความตกลงทางการค้าเมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978) โดยมีการประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย-อังกฤษแล้ว 3 ครั้ง ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ 16-17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) อย่างไรก็ตาม อังกฤษได้มีหนังสือแจ้งยกเลิกความตกลงฉบับนี้ เนื่องจากอังกฤษได้เข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปและได้มีการลงนามความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทย-อังกฤษ เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) แทน ตามที่อังกฤษร้องขอ เนื่องจากการเข้าเป็นสมาชิก EU ในปี พ.ศ.2547 (ค.ศ. 2004) โดยได้มีการลงนามในระหว่างการประชุมของดร.สรจักร เกษมสุวรรณ ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการต่างประเทศในขณะนั้น (ระหว่างวันที่ 9-10 มิถุนายน พ.ศ.2547 / ค.ศ. 2004) ซึ่งความตกลงนี้กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทย-อังกฤษขึ้นแทน

คณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทย-อังกฤษ

การประชุมคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทย-อังกฤษ ครั้งที่ 1 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 15-16 ธันวาคม พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) โดยมี ดร.วีระชัย วีระเมธีกุล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานร่วมฝ่ายไทย และนายอันดราส บาร์ซอน (Andras Barsony) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศอังกฤษ เป็นประธานร่วมฝ่ายอังกฤษ โดยทั้งสองฝ่ายได้ลงนามในมติที่ประชุมร่วม (Agreed Minutes) ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมในด้านต่างๆ อาทิ การค้า การลงทุน ท่องเที่ยว รวมทั้งความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการเกษตร ด้านการศึกษาและวิชาการ

7. ข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากอังกฤษตั้งอยู่ในจุดศูนย์กลางของทวีปยุโรปทำให้อังกฤษมีบทบาทเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าที่สำคัญของยุโรปมาเป็นเวลานาน แม้ว่าอังกฤษไม่มีพรมแดนติดทะเลแต่ก็สามารถรับสินค้าจากเมืองท่าสำคัญในภูมิภาค เช่น Koper, Slovenia, Rijeka, Croatia ได้ ประกอบกับการมี Infrastructure ที่ดีทำให้บริษัทต่างชาติหลายๆแห่งใช้อังกฤษเป็นฐานผลิตและกระจายสินค้า ดังนั้นไทยจึงสามารถใช้อังกฤษเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าไทยไปยุโรปตะวันออกและสหภาพยุโรปได้ ในขณะที่อังกฤษสามารถใช้ไทยเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าไทยไปอินโดจีนและจีนตอนใต้

2. อังกฤษมีความเชี่ยวชาญธุรกิจด้านรถยนต์ และอาหารและเกษตรแปรรูป ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการร่วมลงทุนระหว่างกันมากขึ้น นอกจากนั้นไทยยังสามารถดึงดูดการลงทุนจากอังกฤษในสาขาที่อังกฤษมีความก้าวหน้ามากเพื่อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี เช่น อุตสาหกรรมยา และ Solar Energy เป็นต้น

3. อังกฤษเป็นตลาดหนึ่งที่ต้องพิจารณาให้มีความสำคัญ เนื่องจากยังมีช่องทางในการนำเข้าสินค้าไทย ดังนั้นหากผู้ส่งออกไทยสามารถสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องความสม่ำเสมอในการส่งมอบสินค้า รักษาคุณภาพ มาตรฐาน และให้ความร่วมมือกับผู้นำเข้าก็น่าจะมีโอกาสในการขยายตลาดในอังกฤษให้เพิ่มขึ้นได้

แหล่งข้อมูล

1. กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ www.dtn.go.th
2. Economic Intelligence Unit (EIU) www.viewswire.com
3. กรมส่งเสริมการส่งออก www.dep.go.th
4. กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ www.state.gov
5. กระทรวงการต่างประเทศและการค้า www.dfat.gov.au
6. กระทรวงการต่างประเทศไทย www.mfa.go.th
7. WTO www.wto.org
8. ธนาคารแห่งประเทศไทย www.bot.or.th
9. CIA: www.cia.gov
10. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน www.boi.go.th

เอกสารแนบ

1. Australia Group
2. BIS: Bank for International Settlements
3. CEI: Central European Initiative
4. CERN: European Organization for Nuclear Research
5. EAPC: European Association of Political Consultants
6. EBRD: European Bank for Reconstruction and Development
7. EIB: European Investment Bank
8. ESA (cooperating state): European Cooperating State
9. EU: European Union
10. FAO: Food and Agriculture Organization
11. G-9
12. IAEA: International Atomic Energy Agency
13. IBRD: The International Bank for Reconstruction and Development
14. ICAO: International Civil Aviation Organization
15. ICRM: The Institute of Certified Records Managers
16. IDA, The International Development Association
17. IEA: International Energy Agency
18. IFC: International Finance Centre
19. IFRC: International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies
20. ILO: International Labour Organization
21. IMF: International Monetary Fund
22. IMO: International Maritime Organization
23. Interpol: International Criminal Police Organization
24. IOC: INTERNATIONAL OLYMPIC COMMITTEE
25. IOM: International Organization for Migration

26. IPU: Inter-Parliamentary Union
27. ISO: International Organization for Standardization
28. ITSO: International Telecommunications Satellite Organization
29. ITU: International Telecommunication Union
30. ITUC: International Trade Union Confederation
31. MIGA: The Multilateral Investment Guarantee Agency
32. MINURSO: United Nations Mission for the Referendum in Western Sahara
33. NAM (guest): National Association of Manufacturers
34. NATO: North Atlantic Treaty Organization
35. NEA: National Environment Agency
36. NSG: The Nuclear Suppliers Group
37. OAS (observer): OAS - Organization of American States
38. OECD: Organisation for Economic Co-operation and Development
39. OIF (observer): Organisation internationale de la Francophonie
40. OPCW: Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons
41. OSCE: The Organization for Security and Co-operation in Europe
42. PCA: the Portland Cement Association
43. Schengen Convention
44. SECI: Southeast European Cooperative Initiative
45. UN: United Nations
46. UNCTAD: United Nations Conference on Trade and Development
47. UNESCO: The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
48. UNFICYP: United Nations Peacekeeping Force in Cyprus
49. UNHCR: United Nations High Commissioner for Refugees
50. UNIDO: United Nations Industrial Development Organization
51. UNIFIL: The United Nations Interim Force in Lebanon
52. UNOMIG: The United Nations Observer Mission in Georgia
53. UNWTO: The World Tourism Organization
54. WCO: The World Customs Organization
55. WEU (associate): The Western European Union
56. WFTU: the World Federation of Trade Unions
57. WHO: World Health Organization
58. WTO: World Trade Organization